

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **U. N. H.**, nar. XXXX, bytem S., zast. **JUDr. Jaroslavou Krybusovou**, advokátkou v Českých Budějovicích, nám. Přemysla Otakara II. č. 58/16, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Praha 4, Budějovická 7, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010 č.j. 18185-2/2010-900000/302, t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Generálního ředitelství cel ze dne 28. 6. 2010 č.j. 18185-2/2010-900000/302. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 10. 5. 2010 č.j. 3745/2010-030100-03, jímž Celní ředitelství České Budějovice zajistilo podle ustanovení § 115 odst. 3 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“), postupem podle ustanovení § 42 odst. 4 zákona o spotřebních daních, celkem 47 500 kusů cigaret neoznačených stanovenými tabákovými nálepkami s tím, že zajištěné zboží bude uskladněno na adrese Celního ředitelství České Budějovice. K zajištění došlo v návaznosti na kontrolu žalobcova osobního vozidla, učiněnou celními orgány dne 7. 5. 2013 na komunikaci I/22 v obci Katovice. K zjištěnému zboží nepředložila kontrolovaná osoba (žalobce) na výzvu Celního ředitelství České Budějovice žádné doklady prokazující zdanění nebo oprávněné nabytí za ceny bez daně ani doklady prokazující původ zboží nebo doklady prokazující, že by se jednalo o dopravu v rámci režimu podmíněného osvobození od daně. Zajištěné zboží, jež bylo v množství přesahujícím limit povolený pro osobní spotřebu podle ustanovení § 4 odst. 5 zákona o spotřebních daních, bylo nalezeno v zavazadlovém prostoru a na zadní sedačce kontrolovaného osobního automobilu, jehož vlastníkem je (byl) žalobce.

Žalobce se nejprve v žalobě zmiňuje o tom, že po provedené kontrole a zajištění zmíněných cigaret mu byla vyměřena spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období květen 2010 ve výši 95 475,- Kč a že rozhodnutí, jímž mu byla vyměřena spotřební daň bylo zdůvodněno provedenou kontrolou osobního automobilu žalobce s tím, že žalobce přepravoval dne 7. 5. 2010 47 500 kusů cigaret neoznačených tabákovými nálepkami, jak ukládá ustanovení § 114 odst. 2 zákona o spotřebních daních. K tomuto zboží nepředložil žalobce žádné doklady, které by prokazovaly, že se jedná o dopravu v režimu podmíněného osvobození opd daně. K vlastnímu žalobnímu návrhu, kterým však požaduje zrušení odvolacího správního rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010 týkajícího se zajištění cigaret,

žalobce pouze uvádí, že při celní kontrole nebyl přítomen tlumočník, takže celní řízení neproběhlo způsobem, který by mu umožňoval vysvětlit jeho postavení, že sám nevládne českým jazykem natolik, aby mohl komunikovat s orgánem provádějícím kontrolu, a že neznal obsah krabic, k nimž nemá žádný vztah a které převážel v domněn, že jedné fyzické osobě poskytuje touto přepravou službu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě upozornil na nesrovnalosti v žalobě, která směřuje zajištění zboží s vyměřením spotřební daně, a navrhl, aby soud žalobu odmítl pro nesplnění podmínek řízení, případně ji zamítl jako nedůvodnou. Uvádí, že rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků je pouze deklaratorním potvrzením fakticky provedeného úkonu zajištění věci a jedná se pouze o předběžné opatření, a to ve vztahu k věci. V této fázi řízení proto není důležité, zda osoba, jíž byly vybrané výrobky odňaty, tomuto úkonu plně rozumí, anebo jestli předmětné vybrané výrobky byly v jejím vlastnictví. Tyto skutečnosti mohou mít význam až v následném řízení o správním deliktu, ve které se rozhodne také o dalším osudu zajištěných vybraných výrobků.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které mu předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů a v mezích konečného žalobního návrhu. Při přezkoumávání zákonnosti a správnosti rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“). Vzhledem ke shodnému, konkludentnímu souhlasu obou účastníků řízení po výzvě zaslané soudem účastníkům rozhodl ve věci, aniž by nařizoval ve věci jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Přestože lze souhlasit se závěrem vyjádření žalovaného, které bylo zasláno zástupkyni žalobce, o určité nesrovnalosti žaloby, pokud jde o formulaci žalobních námitek, z textu žaloby je zcela nepochybný jasný závěrečný návrh výroku rozsudku, jímž žalobce požaduje zrušení právě rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010 č.j. 18185-2/2010-900000/302. Skutečnost, že relativně nadbytečně žalobce vysvětluje vyměření spotřební daně, nebrání projednatelnosti žaloby, jejímž v zásadě jediným žalobním bodem je žalobcova námitka vůči postupu celních orgánů, že k zajištění cigaret, které převážel, došlo bez tlumočnicka, že on neovládá dostatečně český jazyk a že k zajištěným výrobkům nemá žádný vztah. Tuto námitku, a tím i celou žalobu soud neshledal důvodnou. Celní orgány ve svém postupu a při vydání napadeného rozhodnutí nepochybily.

Podle ustanovení § 115 odst. 3 zákona o spotřebních daních, a to ve znění platném a účinném v době rozhodování celních orgánů prvního a druhého stupně, vydával kontrolní orgán rozhodnutí o předběžném opatření, ve kterém stanovil zajištění neznačených tabákových výrobků, pokud byly při provádění kontroly zjištěny.

Podle ustanovení § 42 odst. 4 zákona o spotřebních daních, ve znění platném a účinném v téže době, příslušný celní orgán ústně oznámil opatření o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku osobě, u které byly vybrané výrobky nebo dopravní prostředek zjištěny, a měl povinnost bezodkladně vyhotovit protokol, ve kterém uvedl i důvod zajištění a popis zajištěných vybraných výrobků. Rozhodnutí o zajištění musí pak být vydáno nejpozději následující pracovní den po dni vyhotovení protokolu.

Především je nutno předeslat, že v tomto přezkumném řízení se neposuzuje správnost a výše vyměřené spotřební daně ani to, zda jednáním žalobce byla naplněna skutková podstata

správního deliktu a jaký tedy bude další osud zajištěných výrobků. Předmětem tohoto řízení je rozhodnutí žalovaného, které se týká vlastního zajištění vybraných výrobků a postupu celních orgánů při něm. Při úvaze, zda přezkum takového rozhodnutí je či není vyloučen ze správního soudnictví ve smyslu ustanovení § 70 písm. b) s. ř. s., se však soud řídí ustálenou judikaturou, podle níž „v případě pochybností je zapotřebí jakékoli výluky ze soudního přezkumu interpretovat restriktivně, tj. ve prospěch soudního přezkumu“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2007 č. j. 7 Afs 106/2006-76, uveřejněný na www.nssoud.cz). V daném případě bylo přihlédnuto k publikovanému závěru rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006 č. j. 2 Afs 198/2005-88, podle něhož rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků podle ustanovení § 42 zákona o spotřebních daních není vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví (publikováno pod č. 1536/2008 Sb. NSS), jakož i ke znění ustanovení § 42 odst. 6 zákona o spotřebních daních, platnému a účinnému v době rozhodování správních orgánů, podle něhož proti rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků bylo možné „podat jen mimořádné opravné prostředky nebo podnět k soudnímu přezkoumání“.

Ani skutečnost, že napadené rozhodnutí o zajištění neznačených tabákových výrobků, vydané ve druhém stupni správního řízení, podléhá soudnímu přezkumu a že z cit. ustanovení § 115 odst. 3 zákona o spotřebních daních byl pozdější novelizací vypuštěn termín „předběžné opatření“, nic nemění na předběžné a dočasné povaze tohoto rozhodnutí, které není po stránce věcné konečným řešením osudu zajištěných výrobků.

Napadené rozhodnutí žalovaného pak není rozhodnutím o spotřební dani ani rozhodnutím o správním deliktu. Soud sdílí názor žalovaného, že v této fázi řízení, resp. při zajišťovacím úkonu v souvislosti s kontrolou učiněnou na pozemní komunikaci, není právně nezbytná, resp. není ani realizovatelná už z povahy tohoto „operativního“ úkonu přítomnost tlumočníka. Potřebné procesní ochrany spojené s tlumočením se účastníku řízení pravidelně dostane v navazujících řízeních týkajících se jak řízení o odvolání proti rozhodnutí o zajištění zboží, tak i řízeních týkajících se spotřební daně či sankce za správní delikt.

V daném případě navíc ze správního spisu, konkrétně pak z protokolu o podaném vysvětlení, který celní orgán sepsal se žalobcem dne 7. 5. 2010 pod č. j. 3691/2010-030100-34, jednoznačně a přesvědčivě vyplývá, že před začátkem sepsávání protokolu žalobce prohlásil, že umí česky, což i odpovídá skutečnosti, že v České republice podniká podle živnostenského listu již od roku 1999 a trvalý pobyt v ní má od roku 2002. Soud proto sdílí závěr žalovaného učiněný v napadeném rozhodnutí, že pozdější vyjádření žalobce o nedostatečné znalosti českého jazyka je ryze účelové. Jeho akceptace by znamenal vytvoření prostředí k obcházení právních povinností a odpovědnosti vyplývajících ze zákona o spotřebních daních. Soud nesdílí jen závěr žalovaného, že žalobce musel přiložit již k žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky doklad prokazující znalost českého jazyka, když takovou povinnost zavedla až jedna z novelizací zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to s účinností od 1. 1. 2009; tato nepřesná interpretace však nemá vliv na správnost a zákonnost samotného napadeného rozhodnutí žalovaného.

Rovněž skutečnost, zda k zajištěným výrobkům má žalobce nějaký právní vztah a z jakého důvodu a pro koho je převážel, není pro účely posouzení zákonnosti postupu a rozhodování celních orgánů při jejich zajištění právně relevantní. Obdobnou námitku uplatnil žalobce i při podání svého odvolání proti rozhodnutí Celního ředitelství České Budějovice ze dne 10. 5. 2010; žalovaný se s ní v závěru svého rozhodnutí, napadeného žalobou, dostatečně

vypořádal, když připomněl, že z fotografií pořízených při kontrole jednoznačně vyplývá, že převážené krabice byly označeny štítkem s uvedením značky i druhu zboží.

Žalobce tak nebyl zkrácen celními orgány na žádném ze svých práv při úkonu vedoucím k zajištění přepravovaných vybraných výrobků.

Z uvedených důvodů byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst.1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovaný sice byl úspěšný, avšak podle obsahu spisu mu náklady v soudním řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. 7. 2013

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu